II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 20. aprīlis)

par valsts atbalstu, ko Itālija plāno īstenot liellopu gaļas tirdzniecības uzņēmumu labā *Brescia* provincē

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 1377)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(2006/249/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar šo pantu,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Ar 2001. gada 27. jūlija vēstuli, kas reģistrēta 2001. gada 1. augustā, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā paziņoja Komisijai par atbalstu iekārtu iepirkšanai, lai nodrošinātu liellopu gaļas izcelsmes un kvalitātes pārbaudi.

(2) Attiecīgi ar 2001. gada 15. oktobra vēstuli (reģistrēta 2001. gada 16. oktobrī) un ar 2002. gada 26. februāra vēstuli (reģistrēta 2002. gada 27. februārī) Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai papildu ziņas, kuras no Itālijas iestādēm tika pieprasītas ar 2001. gada 12. septembra un 2001. gada 28. novembra vēstulēm.

(3) Komisija ar 2002. gada 24. aprīļa vēstuli informēja Itāliju par savu lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz minēto atbalstu.

(4) Komisijas lēmumu uzsākt šo procedūru publicēja *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* [1] 2002. gada 18. jūnijā. Komisija uzaicināja ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus par minēto atbalstu.

(5) Attiecībā uz šo lietu apsvērumus no ieinteresētām trešām pusēm Komisija nav saņēmusi.

(6) Ar 2002. gada 25. jūnija vēstuli, kas reģistrēta 2002. gada 27. jūnijā, Itālija iesniedza Komisijai turpmākas ziņas par plānoto pasākumu.

II. ATBALSTA APRAKSTS

Nosaukums

(7) Atbalsts iekārtu iepirkšanai, lai nodrošinātu liellopu gaļas izcelsmes un kvalitātes pārbaudi.

Atbalsta apjoms

(8) Atbalsta pasākumam paredzētais budžets ir EUR 103 291,38 (jeb 200 miljoni ITL) no *Brescia* Tirdzniecības kameras.

[1] OV C 145, 18.6.2002., 2. lpp.

Darbības ilgums

(9) Līdz 2001. gada beigām.

Saņēmēji

(10) Mazajiem un vidējiem tirdzniecības uzņēmumiem, kuros darbinieku skaits nepārsniedz 20 un: kuru juridiskā adrese un darbības vieta ir *Brescia* provincē, kuriem nav neizlemtu lietu ar sociālā nodrošinājuma iestādēm, kuri regulāri izdara iemaksas Tirdzniecības kamerā, kuriem nav ar tiesas lēmumu norīkots administrators un kuriem nav pagaidu vienošanās ar kreditoriem vai kuri nav maksātnespējas stāvoklī.

Atbalsta raksturojums

(11) Atbalsta pasākuma mērķis ir piešķirt līdzekļus tādu svaru iegādei, kas pieslēgti datorsistēmai (aparatūrai un programmatūrai), kura ļauj noteikt liellopu gaļas izcelsmi un *Brescia* govs piena un liellopu gaļas kvalitātes uzlabošanas centram – pārbaudīt attiecīgās gaļas kvalitāti.

(12) Saskaņā ar šā pasākuma sākotnējo ieceri atbalsta saņēmēji bija pakalpojumu sektora mazie un vidējie uzņēmumi, kas tirgoja gaļu, un — daudz mazākā mērā — uzņēmumi, kas gaļu pārdeva tieši patērētājiem. Tomēr saskaņā ar Itālijas iestāžu 2002. gada 25. jūnija vēstulē ietverto precizējumu iepriekšminētie pēdējie uzņēmumi tagad ir izslēgti. Galīgajā versijā noteikts, ka atbalstu var saņemt vienīgi tie mazie un vidējie tirdzniecības uzņēmumi (lopkautuves), kas tirgo sertificētu liellopu gaļu.

(13) Pasākuma sākotnējā versijā atbalsta intensitāti noteica šādi:

gaļas tirdzniecības uzņēmumiem — 40 % no svaru iepirkuma cenas;

saimniecībām, kas gaļu pārdod tieši patērētājiem — 50 % šīs provinces mazāk labvēlīgajos apgabalos;

saimniecībām, kas gaļu pārdod tieši patērētājiem — 40 % šīs provinces labvēlīgajos apgabalos;

Tomēr pēc tam, kad izslēdza tās saimniecības, kas savu saražoto gaļu pārdod tieši, atbalsta intensitāte turpmāk ir noteikta 40 % apmērā.

(14) Katram uzņēmumam piešķirtā atbalsta maksimālais apjoms nedrīkst pārsniegt EUR 1 291,15 (jeb 2,5 miljoni Itālijas liru).

(15) Atbalstu nevar summēt ar citu valsts vai valsts iestāžu piešķirtu atbalstu.

(16) Atbalstu nevarēs saņemt par tādiem pieteikumiem, kas iesniegti laikā pirms tika publicēts uzaicinājums. Turklāt atbalstu piešķir ar nosacījumu, ka to apstiprinājusi Komisija.

III. PROCEDŪRAS UZSĀKŠANA SASKAŅĀ AR EK LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTU

(17) Komisija uzsāka EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru tādēļ, ka tai bija šaubas par atbalsta shēmas saderību ar kopējo tirgu.

(18) Komisijai radās šaubas par atbalsta saderību ar kopējo tirgu galvenokārt tāpēc, ka Itālijas sniegtā informācija bija nepilnīga.

(19) Pirmkārt, Itālijas iestādes nav sniegušas nekādus norādījumus par minimālo prasību ievērošanu attiecībā uz vides aizsardzību, dzīvnieku higiēnu un labturību. Tirdzniecības kamera aprobežojās ar paziņojumu, ka iepriekšminēto noteikumu ievērošana neietilpst tās kompetencē.

(20) Otrkārt, Tirdzniecības kamera nav izteikusi nekādus komentārus par minēto produktu noietu tirgū.

(21) Šo nepilnību dēļ Komisijai radās šaubas par to, vai tiek ievēroti zināmi nosacījumi, kas izklāstīti Eiropas Kopienas lauku attīstības vadlīniju 4.2. un 4.3. punktā attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības jomā.

(22) Iepriekšējās izmeklēšanas laikā radās arī cita problēma, kas saistīta ar to, kā kontrolēt dažādu atbalsta veidu summēšanas aizlieguma ievērošanu. Ņemot vērā šā atbalsta shēmas organizēšanu, Komisija ierosināja sadarbībā ar Lombardijas reģiona iestādēm izveidot atbalstu summēšanas aizlieguma kontroles sistēmu. Komisijai nosūtītajā papildu informācijā Tirdzniecības kamera pauda gatavību pārbaudīt 10 % no iesniegtajiem priekšlikumiem. Komisijas izpratnē šāda kontrole nav pietiekama, jo tā nevar izslēgt iespēju, ka ir saņēmēji, kas izmanto atbalstu līdzekļus no vairākiem avotiem, tādējādi riskējot pārsniegt pieļaujamās likmes.

IV. ITĀLIJAS APSVĒRUMI

(23) Ar 2002. gada 25. jūnija vēstuli, kas reģistrēta 2006. gada 26. jūnijā, Itālija apņēmās piešķirt atbalstu lopkautuvēm, kas tirgo sertificētu liellopu gaļu saskaņā ar Lauksaimniecības un mežsaimniecības ministrijas apstiprinātu specifikāciju. Šos uzņēmumus iepriekš pārbaudīja, vai tie ievēro apkārtējās vides aizsardzības, dzīvnieku higiēnas un labturības noteikumus.

(24) Turklāt Itālija norādīja, ka noietu tirgū nodrošina tas, ka atbalsta saņēmēji ir mazumtirdzniecības uzņēmumi.

(25) Attiecībā uz atbalstu summēšanas aizlieguma ievērošanu Itālijas iestādes solīja sadarbībā ar Lombardijas reģiona iestādēm pārbaudīt, kā šos noteikumus ievēro visi atbalsta saņēmēji.

V. **ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS**

(26) Saskaņā ar EK Līguma 87. panta 1. punktu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāda veida atbalsts, ko sniedz dalībvalstis, vai atbalsts, ko sniedz, izmantojot valsts līdzekļus, ja tas traucē konkurenci vai rada konkurences traucējumu draudus, radot labvēlīgākus apstākļus atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ja tas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. Minētajā lēmumā paredzētie pasākumi atbilst šai definīcijai turpmāk uzskaitīto iemeslu dēļ.

(27) Tirdzniecības kameru piešķirto finansējumu jāuzskata par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, jo uzņēmumu dalība šajās iestādēs, kas ir publisko tiesību subjekti, ir obligāta tāpat kā šo uzņēmumu veiktās iemaksas. Turklāt Itālijas Tirdzniecības kameru veiktos pasākumus Komisija jau agrāk uzskatīja par valsts atbalstu ([1]).

(28) Ar šiem pasākumiem atbalsta atsevišķus uzņēmumus un atsevišķus uzņēmumus (lauksaimniecības produktu tirdzniecības nozares mazos un vidējos uzņēmumus).

(29) Šie pasākumi var ietekmēt tirdzniecību pārstrādes produktu tirdzniecības nozīmīguma dēļ (lauksaimniecības ražojumu tirdzniecībā šie produkti veido ievērojamu daļu, piemēram, Itālija 1998. gadā importēja lauksaimniecības produktus par ECU 15,222 miljardiem un eksportēja par ECU 9,679 miljardiem , tajā pašā gadā lauksaimniecības produktu tirdzniecības apjoms ES iekšienē sasniedza ECU 128,256 miljardus importā un ECU 132,458 miljardus eksportā).

(30) Taču EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā paredzētajos gadījumos dažus pasākumus izņēmuma kārtā var uzskatīt par saderīgiem ar kopējo tirgu.

(31) Konkrētajā gadījumā, ņemot vērā iepriekš aprakstīto pasākumu veidu, vienīgā atkāpe, uz kuru var atsaukties, ir EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētā atkāpe, saskaņā ar kuru ar kopējo tirgu var būt saderīgs tāds atbalsts, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm.

(32) Lai varētu piemērot EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi, atbalstam ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē jābūt atbilstīgam attiecīgajiem noteikumiem Komisijas 2003. gada 23. decembra Regulā (EK) Nr. 1/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību ([2]). Ja šī regula nav piemērojama vai atbalsts neatbilst visām prasībām, tad šo atbalstu jāizvērtē saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Kopienas vadlīnijās attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības jomā ([3]) (turpmāk "Kopienas vadlīnijas").

(33) Tā kā apskatāmais atbalsts attiecas tikai uz mazajiem un vidējiem tirdzniecības uzņēmumiem, ir jāpiemēro Regula (EK) Nr. 1/2004. Konkrētajā gadījumā tāda atbalsta saderību, kas attiecas uz ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādes un/vai tirdzniecības nozarē, jāvērtē, pamatojoties uz minētās regulas 7. pantu.

(34) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2004 7. pantu atbalstu ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādes un/vai tirdzniecības nozarē var piešķirt tad, ja tas atbilst šādiem nosacījumiem:

— atbalstu var saņemt tikai ekonomiski rentablas lauku saimniecības;

— šīm saimniecībām jāievēro minimālās prasības attiecībā uz vides aizsardzību, dzīvnieku higiēnu un labturību;

— atbalsta intensitāte nevar pārsniegt 50 % no attaisnoto ieguldījumu summas 1. mērķa reģionos un 40 % — pārējos reģionos;

— pie attaisnotajiem izdevumiem pieskaitāmi celtniecības izdevumi un izdevumi par nekustamā īpašuma iegādi vai uzlabošanu, jaunu mašīnu un iekārtu iegādi, kā arī pieskaitāmās izmaksas;

([1]) Sal. valsts atbalstu N 708/2000, ko Komisija apstiprināja 24.1.2001. (vēstule SG (2001) D/285437).

([2]) OV L 1, 3.1.2004, 1. lpp.

([3]) OV C 232, 12.8.2000., 19. lpp.

— jābūt pietiekamiem pierādījumiem, ka minētajiem produktiem turpmāk būs normāls tirgus noiets. To, vai ir normāls tirgus noiets, jāizvērtē valsts iestādei vai no atbalsta saņēmēja neatkarīgai trešai pusei;

— atbalstu nedrīkst ierobežot tikai uz īpašiem lauksaimniecības produktiem.

(35) Tomēr no šā pasākuma apraksta izriet, ka pretēji tam, kas noteikts iepriekš f) punktā, minētie ieguldījumi attiecas tikai uz liellopu gaļas nozari. Tādējādi visi Regulā (EK) Nr. 1/2004 uzskaitītie kritēriji nav ievēroti, un tāpēc atbalstu jāvērtē saskaņā ar Kopienas vadlīnijām.

(36) Itālijas iestādes 2002. gada 25. jūnija vēstulē sniegtajās ziņās precizēja, ka atbalstu piešķirs tikai tiem tirdzniecības uzņēmumiem (lopkautuvēm), kas pārdod sertificētu liellopu gaļu. Ņemot vērā šo grozījumu, lai varētu piemērot EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi, jāievēro Kopienas vadlīniju 4.2. punkta prasības ("Atbalsts ieguldījumam lauksaimniecības produktu pārstrādē un tirdzniecībā").

(37) Saskaņā ar Kopienas vadlīniju 4. panta 2. punktu atbalsts ieguldījumam lauksaimniecības produktu pārstrādē un/vai tirdzniecībā ir atļauts tad, ja tas atbilst šādiem nosacījumiem:

— atbalsta saņēmējām jābūt ekonomiski rentablām lauku saimniecībām;

— šīm saimniecībām jāievēro minimālās prasības attiecībā uz vides aizsardzību, dzīvnieku higiēnu un labturību;

— atbalsta intensitāte nevar pārsniegt 50 % no attaisnoto ieguldījumu summas 1. mērķa reģionos un 40 % — pārējos reģionos;

— pie attaisnotajiem izdevumiem pieskaitāmi celtniecības izdevumi un izdevumi par nekustamā īpašuma iegādi vai uzlabošanu, jaunu mašīnu un iekārtu iegādi, kā arī pieskaitāmās izmaksas;

— minētajiem produktiem ir jānodrošina normāls tirgus noiets.

(38) Attiecībā uz rentabilitāti, atbalsta saņemšanas nosacījumi, īpaši to uzņēmumu izslēgšana, kuriem ir ar tiesas lēmumu norīkots administrators un kuriem ir pagaidu vienošanās ar kreditoriem vai kuri ir maksātnespējīgi, ir tādi, lai nodrošinātu iepriekšminētajā a) punktā noteiktās prasības ievērošanu.

(39) Attiecībā uz minimālo normu ievērošanu vides aizsardzības, dzīvnieku higiēnas un labturības jomā, kas bija viens no iemesliem, kā dēļ Komisija sāka Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, Itālijas iestādes savā 2002. gada 25. jūnija vēstulē pauda apņemšanos piešķirt atbalstu tikai lopkautuvēm, kas tirgo sertificētu liellopu gaļu saskaņā ar Lauksaimniecības un mežsaimniecības ministrijas apstiprinātu specifikāciju. Šos uzņēmumus iepriekš pārbaudīja, vai tie ievēro apkārtējās vides aizsardzības, dzīvnieku higiēnas un labturības noteikumus. Tādējādi var uzskatīt, ka iepriekšminētajā b) punktā izvirzītā prasība ir ievērota.

(40) Tā kā atbalstu saņemt var tikai tirdzniecības uzņēmumi, tad atbalsta apjoms ir noteikts 40 % apmērā no attaisnotajiem izdevumiem bez modulācijas iespējas. Šāda intensitāte atbilst iepriekšminētā c) punkta prasībai.

(41) Atbalsts ir par svaru iegādi, tātad, par iekārtu, kas atbilst d) punktā dotajai attaisnoto izdevumu definīcijai.

(42) Attiecībā uz produktu noietu tirgū, Itālijas iestādes savā 2002. gada 25. jūnija vēstulē sniedza tās ziņas, kuru trūkums iepriekš lika Komisijai šaubīties par atbalsta saderību ar kopējo tirgu. Tā kā šajā gadījumā atbalstu saņem ekonomiski rentabli tirdzniecības uzņēmumi un sagaidāmais ieguldījums nenes ražošanas jaudas palielināšanos, tad var uzskatīt, ka d) punktā izvirzītā prasība ir izpildīta.

(43) Vēl viens aspekts, kādēļ Komisija sāka EK Līguma 88. panta 2. punktā noteikto procedūru, ir tas, ka atbalstu summēšanas kontroles mehānisma iespējas Komisijai šķita nepietiekamas. Tomēr Itālijas iestādes savā 2002. gada 25. jūnija vēstulē pauda apņemšanos veikt visu atbalsta pieteikumu kontroli sadarbībā ar Lombardijas reģiona iestādēm. Tādēļ Komisijas šaubas tika kliedētas.

VI. **SECINĀJUMI**

(44) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka atbalsts, ko *Brescia* Tirdzniecības kamera grasās piešķirt liellopu gaļas tirdzniecības uzņēmumiem svaru iegādei, ir saderīgs ar kopējo tirgu, jo tas ir saskaņā ar Eiropas Kopienas lauku attīstības vadlīniju 4.2. punktu. Tādēļ šim atbalsta pasākumam var piemērot EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, ko Itālija grasās īstenot atsevišķu liellopu gaļas tirdzniecības uzņēmumu labā *Brescia* provincē, ir saderīgs ar kopējo tirgu EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

Tādēļ minētā atbalsta īstenošana ir atļauta.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2004. gada 20. aprīlī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Franz FISCHLER